Devreden İşverenin Sorumluluğu

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	27.04.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/1457	2026/3803	İş K. 6, 1475 s.K. 14/2, İş K. 120

ÖZET

Özelleştirmeyle devredilen işyerinde kıdem tazminatı tüm hizmet süresi üzerinden hesaplanır; devreden işveren yalnız kendi dönemi ve devir tarihindeki ücretle sorumludur. İş K. 6'daki iki yıllık sınır kıdemde uygulanmaz; ihbar ve izin ücretinden devralan tek başına sorumludur.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/isyeri-devrinde-devreden-isverenin-sorumlulugu-2026-3803/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2026/1457 E. , 2026/3803 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Denizli Bölge Adliye Mahkemesi 5. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1380 E., 2025/1890 K.

DAVA TARİHİ : 04.04.2022

İLK DERECE MAHKEMESİ : Milas İş Mahkemesi

SAYISI : 2022/68 E., 2025/33 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı işverenin iştiraki olan ... Elektrik Üretim ve Tic. AŞ Genel Müdürlüğü (...) santralinde 1995 yılından 2021 yılı Aralık ayına kadar baş teknisyen ünvanı ile çalıştığını, 2000 yılında emekli olduğunu ve çalışmaya ara vermeden devam ettiğini,

Kurumun 2014 yılı Aralık ayında özelleştiğini, müvekkilinin müraacatı sonrasında 2006-2015 yılları arasındaki süre için kıdem tazminatının ödendiğini, 1995-2006 yılları arası için ödeme yapılmadığını, müvekkilinin 2000-2006 yılları arasında ... Kurumu (SGK) kaydı olmadığı için ara vermiş olduğundan bahisle ödeme yapılmayacağının belirtildiğini ileri sürerek 1995-2006 yılları arasındaki çalışmalarına dair kıdem tazminatının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; Özelleştirme Yüksek Kurulunun 07.08.2014 tarihli kararı ile davalının da aralarında bulunduğu Kurumları özelleştirerek ... ... Elektrik Üretim ve ... AŞ'ye bütün hak ve yükümlülükleri ile birlikte devredildiğini, davacının devirden sonra aynı işyerinde çalışmaya devam ettiğini, işyeri devri söz konusu olduğunu, devir dolayısı ile sorumluluğun ... ... Elektrik Üretim ve Tic. AŞ'ye ait olduğunu, birlikte sorumluluktan söz edilse dahi devirden itibaren 2 yıllık sorumluluğun 23.12.2016 tarihinde sona erdiğini, davacıya 21.939,96 TL kıdem tazminatı ödendiğini, davacının 2000-2006 yılları arasında sigorta kaydının bulunmadığını, işin bağımsız şekilde anahtar teslim iş niteliğinde olduğunu, ihale makamı olarak sorumluluklarının bulunmadığını, talebin zamanaşımına uğradığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacı için, ... Termik Santrali bünyesinde yürütülecek ihaleli işler kapsamında alt işveren Şirketler ile özelleştirme nedeniyle 23.12.2014 tarihinde imzalanan devir sözleşmesi uyarınca ... ... Elektrik Üretim ve Tic. AŞ firması adına kayıtlı işyeri dosyalarından 03.10.1995-22.02.20 00... .01.2006-31.12.2021 tarihleri arasında çalışma bildirildiği, 23.02.2000-25.01.2006 tarihleri arasında SGK kaydı bulunmadığı, devir tarihine kadar 26.01.2006-22.12.2014 döneminde SGK'ya bildirilen hizmet süresi için davacıya 21.939,96 TL kıdem tazminatı ödendiği, devir sonrasında dava dışı ... Elektrik Üretim AŞ bünyesinde devam eden iş ilişkisinin 31.12.2021 tarihi itibarıyla sona erdiği, 2021/Aralık ayı bordrosunda kıdem ve ihbar tazminatı tahakkuk ettirildiği, somut davanın devreden (asıl) işveren ... adına Elektrik Üretim AŞ aleyhine açıldığı, tanıkların davacının sigorta kaydı görünmeyen dönemde birlikte çalıştıklarını beyan ettikleri, davacının 26... ay 28 gün hizmet süresi üzerinden hesaplanan tutara göre davasını ıslah ettiği, bakiye kıdem tazminatının kabulü gerektiği gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının Milas Asliye Hukuk Mahkemesinin 2017/1510 Esas sayılı dosyasında davalıya karşı 1995-2006 yılları arasına ait kıdem tazminatının ödenmesi için 15.12.2017 tarihinde dava açtığı, Mahkemece davacının çalışması hâlen devam ettiğinden feshe bağlı alacak olan kıdem tazminatına hak kazanamayacağı gerekçesiyle davanın reddedildiği, kararın istinaf aşamasında kesinleştiği, davacının 31.12.2021 tarihinde iş sözleşmesinin feshinden sonra aynı taleple somut davayı açtığı, dosyadaki yazılı kayıt ve belgelerle, tanık beyanlarından ve aynı taleple

açılan davada verilen iş sözleşmesinin devam ettiğine dair kararın kesinleşmesinden, davacının bildirimsiz olan 23.02.2000-25.01.2006 tarihleri arasında da davalı bünyesinde çalıştığı kabulünün yerinde olduğu, bu kabule göre davacının 1995-2021 yılları arasında davalıya ait işyerinde çalıştığı, bir kısım kıdem tazminatının ödendiği, çalışma devam ederken ödenen kıdem tazminatının işlemiş faiziyle birlikte mahsup edildiği, ödenmeyen kısmın tahsiline yönelik hükmün isabetli olduğu gerekçesiyle davalının istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Bölge Adliye Mahkemesi karar gerekçesinin hukuka aykırı olduğunu,

2. Davacının 2000-2006 yılları arasında davalı bünyesinde çalıştığını ispatlayamadığını, dava dilekçesinde yer alan beyanın 1995-2006 yılları arasındaki kıdem tazminatının ödenmediğine dair olduğu, dava sürecinde davacının 1995-2021 yılları arasındaki çalışmaya yönelik kıdem tazminatını talep ettiklerini 29.03.2024 tarihli celsede belirttiğini, tazminat talep edilen tarihlerin dava dilekçesindeki talebi aşar şekilde değiştirilmesinin iddianın genişletilme yasağına aykırı olduğunu, bu talebe yargılamanın hiçbir aşamasında muvafakat edilmediğini, iddianın genişletilmesine dayalı hizmet süresinin 1995-2021 yılları arası olduğu kabulünün hatalı olduğunu,

3. Davacının talebi açıkça 1995-2006 yıllarına ilişkin olmasına rağmen Aralık/2021 dönemine ait ücreti üzerinden hesaplama yapıldığını, hatalı raporun hükme esas alınması ve istinaf itirazlarının dikkate alınmamasının hatalı olduğunu,

4. Davanın kabulü gerektiği kanaati hâlinde, denetime elverişli olmayan 07.04.2023 tarihli bilirkişi raporu doğrultusunda değil 03.06.2024 tarihli rapor doğrultusunda, ancak bu rapordaki açık hatalara yönelik itirazları da giderilerek hüküm kurulması gerektiğini,

5. Davacının devir tarihinde çalıştığı ihbar olunan Tempo ... Firması ile yapılan ihale sözleşmesinin ihbar olunan ... ... Elektrik Üretim Tic. AŞ'ye 23.12.2014 tarihinde devredildiğini, müvekkilinin ... ... Elektrik Üretim ve Tic. AŞ ile birlikte sorumluluğu hâlinde dahi müvekkilinin devir tarihinden itibaren devam eden 2 yıllık sorumluluğunun 23.12.2016 tarihinde sona erdiğini, davanın 04.04.2022 tarihinde açıldığını, müvekkili yönünden davanın reddi gerektiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, husumet, davacının kıdem tazminatının hesap dönemi ile ücret miktarı hususlarına ilişkindir.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Somut uyuşmazlıkta dava dilekçesinde davacının ... Elektrik Üretim ve Tic. AŞ'ye ait santralde 1995 yılından 2021 yılı Aralık ayına kadar çalıştığı, 2000 yılında emekli olduğu ve çalışmaya ara vermeden devam ettiği, davalı Kurumun 2014 yılı Aralık ayında özelleştirildiği, çalışanların kıdem tazminatlarının Kurum tarafından ödeneceği bildirildiği için davacının müracaatı üzerine tarafına yalnızca 2006-2015 yılları arasındaki kıdem tazminatının ödendiği, davacının çalıştığı 19 95... yılları arasında hak kazandığı kıdem tazminatının ödenmediği, davacı tarafından Kuruma yapılan müracaat neticesinde; cevaben 20 00... yılları arasında SGK kaydının olmaması ve bu tarihler arasında çalışmaya ara vermiş göründüğü gerekçesiyle bu döneme dair tazminatın ödenmeyeceğinin bildirildiği, netice olarak yaklaşık 11 yıllık tazminatının ödenmediği ileri sürülmüş, 1995 - 2006 yılları arası SGK kaydı görünmeyen dönem yönünden eksik ödenen kıdem tazminatının davalıdan tahsiline karar verilmesi talep edilmiştir.

Yargılama aşamasında 29.03.2024 tarihli celsede ise davacı vekili; "...müvekkilimiz davalı işyerinde 2021 yılına kadar kesintisiz çalışma yapmıştır, talebimiz 19 95... yılları arasındaki kıdem tazminatı değil, biz 1995 -2021 yılları arasındaki çalışmaya dair kıdem tazminatını talep ediyoruz, söz konusu çalışma sürecinde tarafımıza ödenen kıdem tazminatının mahsubu ile eksik kalan kısmın tahsilini talep ve dava ettik" şeklinde beyanda bulunmuştur. Yargılama aşamasında alınan bilirkişi raporlarında davacının kıdem süresine ve davalı Kurumun sorumlu olacağı tarihe göre seçenekli hesaplamalar yapılmış olup, davacının tüm kıdem süresi üzerinden talebini ıslah yoluyla artırması neticesinde İlk Derece Mahkemesince bu gerekçeyle talep doğrultusunda hüküm kurulmuştur. Ne var ki varılan sonuç dosya kapsamı ile örtüşmemektedir.

İşyeri devri ile ilgili ilke ve esaslar Dairemizin 13.01.2021 tarihli ve 2016/30897 Esas, 2021/595 Karar sayılı ilâmında şu şekilde açıklanmıştır:

"...

"İşyeri devrinin esasları ve sonuçları 4857 sayılı İş Kanunu'nun 6. maddesinde düzenlenmiştir. Sözü edilen hükümde, işyerinin veya bir bölümünün devrinde devir tarihinde mevcut olan iş sözleşmelerinin bütün hak ve borçlarıyla devralan işverene geçeceği öngörülmüştür. Devir tarihinden önce doğmuş ve devir tarihinde ödenmesi gereken borçlarda ise, devreden işverenle devralan işverenin birlikte sorumlu olduğu aynı yasanın 3. fıkrasında açıklanmış ve devreden işverenin sorumluluğunun devir tarihinden itibaren iki yıl süreyle sınırlı olduğu hükme bağlanmıştır.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 120. maddesi hükmüne göre 1475 sayılı yasanın 14. maddesi halen yürürlükte olduğundan, kıdem tazminatına hak kazanma ve hesap yöntemi bakımından işyeri devirlerinde belirtilen hüküm uygulanmalıdır. Anılan hükme göre, işyerlerinin devir veya intikali yahut herhangi bir suretle bir işverenden başka bir işverene geçmesi veya başka bir yere nakli halinde işçinin kıdemi, işyeri veya işyerlerindeki hizmet akitleri sürelerinin toplamı üzerinden hesaplanmalıdır. Bununla birlikte, işyerini devreden işverenlerin bu sorumlulukları, işçiyi çalıştırdıkları sürelerle ve devir esnasındaki işçinin aldığı ücret seviyesiyle sınırlıdır.

İşyerinin önceleri gerçek kişi ya da kişilerce işletilmesinin ardından şirketleşmeye gidilmesi halinde, bu işlem de bir tür işyeri devridir. Önceki gerçek kişi olan işverenlerin devralan tüzel kişi

ortakları olması bu devir ilişkisini ortadan kaldırmamaktadır (Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin. 22.07.2008 tarihli ve 2007/ 20491 Esas, 2008/ 21645 Karar sayılı kararı).

Genel olarak yapılan bu açıklamaların ardından İş Hukukunda işyeri devrinin işçilik alacaklarına etkileri üzerinde ayrıca durulmalıdır. İşyeri devri hâlinde kıdem tazminatı bakımından devreden işveren kendi dönemi ve devir tarihindeki son ücreti ile sınırlı olmak üzere sorumludur. 1475 sayılı yasanın 14/2. maddesinde devreden işverenin sorumluluğu bakımından bir süre öngörülmediğinden, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 6. maddesinde sözü edilen devreden işveren için 2 yıllık süre sınırlaması, kıdem tazminatı bakımından söz konusu olmaz. O hâlde kıdem tazminatı işyeri devri öncesi ve sonrasında geçen sürenin tamamı için hesaplanmalı, ancak devreden işveren veya işverenler bakımından kendi dönemleri ve devir tarihindeki ücret ile sınırlı sorumluluk belirlenmelidir.

Feshe bağlı diğer haklar olan ihbar tazminatı ve kullanılmayan izin ücretlerinden sorumluluk ise son işverene ait olmakla devreden işverenin bu işçilik alacaklarından sorumluluğu bulunmamaktadır. Devralan işveren ihbar tazminatı ile kullandırılmayan izin ücretlerinden tek başına sorumludur.

İşyerinin devredildiği tarihe kadar doğmuş bulunan ücret, fazla çalışma, hafta tatili çalışması, bayram ve genel tatil ücretlerinden 4857 sayılı İş Kanunu'nun 6. maddesi uyarınca devreden işveren ile devralan işveren müştereken müteselsilen sorumlu olup, devreden açısından bu süre devir tarihinden itibaren iki yıl süreyle sınırlıdır. Devir tarihinden sonraki çalışmalar sebebiyle doğan sözü edilen işçilik alacakları sebebiyle devreden işverenin sorumluluğunun olmadığı açıktır. Bu bakımdan devirden sonraya ait ücret, fazla çalışma, hafta tatili çalışması, bayram ve genel tatil ücreti gibi işçilik alacaklarından devralan işveren tek başına sorumludur.

..."

Dosya kapsamından davacı işçi, ... Termik Santrali bünyesinde yürütülen ihaleler kapsamında alt işveren Şirketler ile özelleştirme nedeniyle 23.12.2014 tarihinde imzalanan devir sözleşmesi uyarınca ihbar olunan ... ... Elektrik Üretim Tic. AŞ nezdinde 03.10.1995-22.02.20 00... .01.2006-31.12.2021 tarihleri arasında çalışmış, 23.02.2000-25.01.2006 tarihleri arasında SGK kaydı yapılmamıştır. Devirden sonra 26.01.2006-22.12.2014 tarihleri arasındaki çalışma dönemi için davacıya ait banka hesabına 21.939,96 TL kıdem tazminatı ödenmiş, devir sonrasında ihbar olunan ... ... nezdinde devam eden iş ilişkisi ise 31.12.2021 tarihinde sona ermiş, somut dava devreden işveren ... Elektrik Üretim AŞ adına ... aleyhine açılmıştır.

Davacının tüm hizmet süresi üzerinden hesaplanan kıdem tazminatından davalı ... sorumlu tutulmuş ise de Dairemizin yukarıda belirtilen kararı uyarınca; işyerini devreden işverenlerin bu sorumlulukları, işçiyi çalıştırdıkları sürelerle ve devir esnasındaki işçinin aldığı ücret seviyesiyle sınırlıdır.

Davacı, 23.12.2014 tarihinde gerçekleşen özelleştirme sonrası ihbar olunan ... ... nezdinde çalışmıştır. Şu hâlde, dava dilekçesinde 1995-2006 yılları arasındaki kıdem tazminatının ödenmediğinin talep edildiği de dikkate alınarak davacının devir tarihi olan 23.12.2014 tarihindeki

ücreti üzerinden 03.10.1995-23.12.2014 tarihleri arasında hak kazandığı kıdem tazminatı hesaplanmalı, bu tutardan devir sonrası ödenen kıdem tazminatı miktarı faizsiz şekilde mahsup edilmelidir. Somut davanın yöneltildiği ... ...'ın özelleşme/devir sonrası için sorumluluğunun bulunmadığı gözden kaçırılmamalıdır.

Kaldı ki dosyada yer alan arabuluculuk son tutanağında "Başvurucu vekili Av. ... söz alarak; müvekkilim ...'ın Elektrik Üretim A.Ş. Bünyesinde çalıştığı 1995-2006 dönemine ait Kıdem Tazminatı ödenmemiştir, kıdem tazminatı tutarının ödenmesini talep ediyoruz.." şeklinde tutanağa geçirilen beyana göre 23.12.2014 olan devir tarihi sonrası için arabuluculuk dava şartının da sağlanmadığı görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle eksik inceleme ve yanılgılı değerlendirme ile yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

27.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.